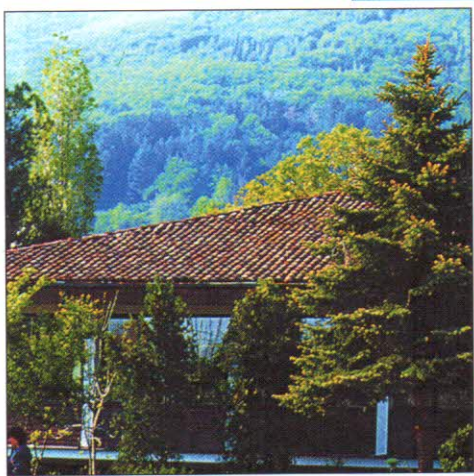

БОРБА®

България

Какво си ти за мен? Не зная...

Бъль изгрѣвъ ли, или зора,
или онази пролетна омая,
въ която ражда се денът?

Или си дъхъ, донесълъ свежестта
въ сърдцето ми студено, свѣсено...

Свѣтканица, разцепила нощта,
оглеждайки небето си накъсано.

А може би си облакъ буреносенъ,
отъ който иде чаканиятъ дъждъ
и азъ се вглеждамъ съ погледа си росенъ,
погалена отъ капки изведнѣжъ.

Какво си ти? Една утеха
следъ буритѣ въ живота ми дошла,
едно спокойствие на успѣха,
пришло на сърдцето ми крила.

Потокъ си ти отъ банкаща вода,
въ която азъ се плискамъ и се къпя...
Невесно тѣло, топлеца звезда,
изгрѣла въ мрака ми на пѣтя.

Да, вече зная ти какво си.
България – съкровище за менъ.
Ти въ залезитѣ – изгрѣвъ носишъ
и сигурностъ на моя денъ.

Виолета Борисова

Никога не ще забравим!

Деветосептемврийската голгота въ гр. Голѣмо Конаре (Съединение), Пловдивско. 30 граждани са избити безъ сждъ и присжда отъ комуниститѣ въ 40-тѣ кървави дни следъ 9 септември 1944 г.

Да излѣзнемъ отъ унинието и заедно да отвоюваме и за себе си демокрация и да я дадемъ на всички български деца!

Жертвитѣ:

1. Отецъ Бакевъ	16. Никола Симоновъ
2. Димитъръ Мавродиевъ	17. Костадинъ Гарджевъ
3. Запрянь Аргилашки	18. Трифонъ Симоновъ
4. Кръстю Чобановъ	19. Христо Торомановъ
5. Тодоръ Срѣдевъ	20. Иванъ Богдановъ
6. Петко Пинджеевъ	21. Илия Яневъ
7. Маринъ Празовъ	22. Гено Кучушки
8. Иванъ Влашки	23. Георги Поповъ
9. Борисъ Крантовъ	24. Никола Шахънски
10. Рангелъ Гавлашки	25. Петко Стоицовъ
11. Кръстю Милковъ	26. Аргилъ Костовъ
12. Велко Михайловъ	27. Стоянь Дребчевъ
13. Райко Попски	28. Владимиръ Меретевъ
14. Димитъръ Богдановъ	29. Стоянь Касандровъ
15. Райко Шумански	

Избити преди 9 септември 1944 г. отъ комуниститѣ:

Чобановъ, Пенкинъ, Шилевъ

При съмнителни обстоятелства умиратъ: Аргиръ Маринъ и Тодоръ Кепековъ

Поклонъ предъ паметъта имъ!

Съобщава Борисъ Аргелашки

Никога не ще простимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комуитентъ

Година 51, брой 5 Книжка сто четиригесетъ и трета Септември 2002

*Д-ръ Иванъ Дочевъ,
почетенъ председателъ на БНФ, Инк.*

За Конституцията на България

Въ парламента неотдавна се повдигна въпросътъ за промѣни въ Конституцията на България. Изказаха се лидеритѣ на парламентарно представенитѣ партии, изказа се и самиятъ президентъ.

Каква е една държава – дали тя е суверенна, дали тя има демократично управление, дали човѣшкитѣ права сж признати и зачетени, дали гражданитѣ иматъ достоенъ човѣшки животъ – зависи извънредно отъ това каква конституция има страната. Какво тая конституция гарантира!

Следъ Освобождението ни отъ турско робство (1878 г.) първото Велико народно събрание, заседаващо въ Велико Търново, прие Конституцията на свободна България (априлъ 1879 г.), наречена **Търновска конституция** по мѣстото на приемането ѝ. **Тази конституция опредѣли формата и системата на управление на страната и даде всички по-горе споменати гаранции, осигуряващи напредъка на държавата и достоенъ животъ на гражданитѣ ѝ.**

Че действително Търновската конституция е конституцията, отъ каквата българскиятъ народъ и България имаха нужда, се потвърди презъ годинитѣ отъ нейното приемане до **черната дата** въ нашата история – 9 септември 1944 г.

Въпрѣки всичко, което българскиятъ народъ и България преживѣха презъ годинитѣ отъ Освобождението до септември 1944 г. – остри политически борби и убийства, преврати и опитъ за революция, две войни, катастрофално загубени и държавата натоварена да плаща реперации, опирайки се на правата и гаранциитѣ, които Търновската конституция му даваше, нашиятъ народъ преодолѣ и изгради България отъ една изостанала отоманска провинция до модерна европейска държава, въ която имаше мѣсто за всѣки да живѣе свободенъ, доволенъ и щастливъ.

Всичко, което бѣ постигнато за седемдесетъ години, когато основенъ законъ на страната бѣше Търновската конституция, рухна, бѣше стжпкано подъ “ботушитѣ” на едномилонна съветска армия, която нападна България, окупира страната и противъ волята на народа постави на властъ комуниститѣ. **Поменъ не остана отъ правата и гаранциитѣ, които Търновската конституция даваше на гражданитѣ.** Новата властъ съ кървавъ тероръ наложи диктаторско управление. Българскитѣ граждани бѣха превърнати въ безправни роби. Три години по-късно, когато червенитѣ властници вече бѣха сигурни, че напълно иматъ въ ржцетѣ

